

Sygn. akt III Cz 122/14

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Aleksandra Janas

Sędzia SO Gabriela Sobczyk

Sędzia SR (del.) Anna Hajda (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 11 lutego 2014 roku

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzycieli Skarbu Państwa – Wojewody (...), (...) w W., (...) Spółki Akcyjnej w B., (...) Banku Spółki Akcyjnej we W.

przeciwko R. J.

o świadczenie pieniężne

w przedmiocie wyznaczenia organu do dalszego łącznego prowadzenia egzekucji

na skutek zażalenia administracyjnego organu egzekucyjnego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 12 kwietnia 2013 roku, sygn. akt I Co 3014/12

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie w punkcie 1 w ten sposób, że wyznaczyć Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gliwicach J. G. do dalszego łącznego prowadzenia egzekucji administracyjnej i egzekucji sądowej z wynagrodzenia za pracę dłużnika w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K..

Sygn. akt III Cz 122/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach w punkcie pierwszym wyznaczył Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gliwicach M. Z. P. B. do dalszego łącznego prowadzenia egzekucji administracyjnej i egzekucji sądowej w sprawach oznaczonych w rubrum postanowienia w całości, w trybie właściwym dla tego organu. Uzasadniając orzeczenie wskazał Sąd Rejonowy, że postępowanie egzekucyjne prowadzone przez komornika jest bardziej zaawansowane od administracyjnego postępowania egzekucyjnego, zatem celowym będzie by to Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Gliwicach prowadził łącznie obie egzekucje w trybie egzekucji sądowej.

Zażalenie na wskazane powyżej orzeczenie złożył administracyjny organ egzekucyjny domagając się jego zmiany poprzez wskazanie, iż Komornik Sądowy wyznaczony został do łącznego prowadzenia egzekucji z zajęcia prawa majątkowego stanowiącego wynagrodzenie za pracę w (...) sp. z o.o.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne.

W zaskarżonym postanowieniu nie określono, że zbieg nastąpił do wierzytelności z rachunku bankowego dłużniczki, zatem w tym zakresie winna być prowadzona łącznie egzekucja przez organ egzekucyjny wyznaczony w trybie art. 773 k.p.c.

Art. 773 k.p.c. stosuje się, gdy zbieg egzekucji nastąpił do tej samej rzeczy lub prawa majątkowego. Zatem przepis przewiduje tożsamość rzeczy lub prawa majątkowego objętego prowadzonymi egzekucjami: sądową i administracyjną. W takiej sytuacji orzeczenie wydane w oparciu o powyższy przepis winno określać rzecz lub prawo majątkowe, do którego nastąpił zbieg.

Nie budzi wątpliwości takie rozumienie art. 773 k.p.c. od dnia 3 maja 2012 r., tj. po wejściu w życie ustawy z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 233, poz. 1381).

W ocenie Sądu Odwoławczego takie rozumienie przepisu art. 773 k.p.c. winno odnosić się także do zbiegu egzekucji przed wejściem w życie tej ustawy. Przepis ten bowiem i w tym okresie dawał podstawę do ograniczenia się jedynie do rzeczy lub prawa majątkowego, do którego nastąpił zbieg. Występująca odmienność orzecznictwa sądów powszechnych wynikała z rozbieżnej wykładni tego przepisu (tak postanowienie Składu Siedmiu Sędziów SN z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie III CZP 46/11), a nie z odmiennej treści przepisu 773 § 1 k.p.c. przed 3 maja 2012 r.

W świetle powyższego, w stanie niniejszej sprawy, w której Sąd Rejonowy nie oznaczył w sentencji, że zbieg egzekucji nastąpił do wierzytelności z wynagrodzenia za pracę dłużnika , chociaż wskazał w swoim uzasadnieniu ten zakres rozpoznania sprawy, a zatem rozpoznał w tym zakresie występujący zbieg egzekucji, należało określić - w zakresie przewidzianym kodeksowo - prowadzenie łącznie obu egzekucji przez wyznaczony organ egzekucyjny.

Wobec objęcia kancelarii komorniczej po odwołanym komorniku M. T. przez komornika J. G., także i w tym zakresie zaskarżone orzeczenie wymagało korekty.

Reasumując, postanowienie Sądu I instancji w zaskarżonym zakresie jest nieprawidłowe, zatem zażalenie jako zasadne podlegało uwzględnieniu z mocy art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. stosowanych na podstawie art. 13 § 2 k.p.c.

SSR (del.) Anna Hajda SSO Aleksandra Janas SSO Gabriela Sobczyk